

Allò que mai no vas ser...

La història. Kansas, 2044-2074. Joe, *looper* jove, assassí professional, encarregat de liquidar individus que venen del futur a una hora establerta, fins que un mal dia a qui s'ha de carregar és a sí mateix, però el Joe veterà presenta batalla per raons sentimentals.

La pel·lícula. La ciència-ficció és un gènere utòpic o més aviat distòpic. A la contra. Especula el futur denunciant el present. Si més no, qüestionant-lo. Rian Johnson (Maryland, 1973) posa en marxa

un mil·limetrat artefacte narratiu que alterna elements de thriller amb altres que trenquen barres temporals (les paradoxes, impossibles?, del viatge en el temps) junt amb apunts psicologistes o quan l'individu pot comprovar en el que s'ha convertit anys després, sempre lluny dels propòsits juvenils. I un detall sarcàstic: Joe estudia francès perquè vol retirar-se a París, però acaba fent cap a Shangai!

Amb les parafernàlies pròpies de la ciència-ficció cinematogràfica, *Looper* només vol explicar dues històries d'amor, romàntic i filial, al temps que, ves per on, demà com avui i ahir, el sacrifici, la solitud i la redempció són, sinó valors eterns, sí que humans sense data de caducitat. Hàbil fins l'excel·lència, Rian Johnson sacseja les situacions violentes amb les íntimes, sense oblidar ficar mà a un humor negríssim. La posa-

da en escena retrata un futur immediat proper al *dirty realism*. És a dir, ni *Terminator* ni *Regreso al futuro*, que ben mirats, podrien acabar sent referents cinèfils. O per allò de ser *bizarre*, aquella *Scanners* de David Cronenberg de fa trenta anys. I si el guió no fa figa en les anades i vingudes temporals, les situacions dramàtiques mantenen la tensió, alternant imatges d'impacte visual amb altres que fan aflorar una rusticitat que gairebé s'olora: la granja de la Sa-

Looper

Director: Rian Johnson.

Intèrprets: Joseph Gordon Lewitt, Bruce Willis, Emily Blunt, Jeff Daniels. EUA, 2012. 119'. JC Alpícat, Lauren Lleida.

ra i el camp de blat de moro que la circumda.

La imatge. Sara tancant-se dins la caixa forta, quan el seu fill esclata en un furibund bram de violència.

La frase. "Tot allò que va, retorna", sentència el letal Jeff Daniels. És el flux i reflux de la Història. En qualsevol cas, una visió cíclica del temps històric. ¿Cal, per tant, escarrassar-se sota proclames *indies* que conviden a trencar plats i olles?

La recomanació. Fans de la ciència-ficció humanista.